

تحلیل ترموموکنومیک روش‌های موجود در انجام بازتوانی گرمایش آب تغذیه به روش پیمایشی

سید مصطفی حسینعلی‌پور^۳

کامران مبینی^۱ و عبدالله مهرپناهی^۲

دانشکده مهندسی مکانیک

دانشکده مهندسی مکانیک

دانشگاه علم و صنعت ایران

دانشگاه تربیت دبیر شهید رجایی

(تاریخ دریافت: ۸۸/۱۲/۱۰؛ تاریخ پذیرش: ۹۰/۵/۳)

چکیده

یکی از روش‌های معمول جهت ارتقاء خصوصیات فنی و اقتصادی نیروگاه‌های بخار، اعمال روش‌های بازتوانی بر روی آن‌ها است. روش‌های بازتوانی به دو دسته روش‌های جزئی و کلی تقسیم‌بندی می‌شوند. یکی از روش‌های جدید بازتوانی جزئی، روش گرمایش آب تغذیه موازی است. در این مقاله، با توجه به خصوصیات ممتاز این روش برای نیروگاه‌های نسبتاً جدید، به بررسی اعمال آن با روش پیمایشی بر روی نیروگاه شهید رجایی جهت تبدیل آن به یک سیکل تولید هم‌زمان پرداخته شده است. با در نظر گرفتن شرایط کلی سیکل، با طرح چند سناریوی مشخص در اعمال بهترین حالات موجود، به جایگزینی گرمکن‌های آب تغذیه موجود با گرمکن‌های کوچک‌تر اقدام شده است. گرمایش بخش دیگر جریان آب تغذیه به موازات گرمکن‌های آب تغذیه و به وسیله دو مبدل حرارتی انجام می‌شود. توابع راندمان اگررژی و قیمت تمام شده هر کیلووات ساعت برق تولیدی به عنوان توابع هدف معروفی می‌شوند. سناریوی برتر با توانایی عمل کرد در بار نامی و بار جزئی طرح بازتوانی به روش گرمایش آب تغذیه موازی است که در آن، افزایش $\frac{3}{4}$ درصدی راندمان اگررژی و افزایش ۲۷ درصدی توان تولیدی واحد بخار مورد بررسی حاصل شده است.

واژه‌های کلیدی: بازتوانی، روش گرمایش آب تغذیه موازی، تولید هم‌زمان، توربین گاز

Thermo-economic Analysis of the Existing Options for Feed Water Heating Repowering, Using a Stepwise Method

K. Mobini and A. Mehrpanahi

S.M. Hosseinalipour

Mech. Eng. Dep't.

Mech. Eng. Dep't.

Shahid Rajaei Teacher Training Univ.

Iran Univ. of Sci. and Tech.

(Received: 1 March 2010; Accepted: 25 July 2011)

ABSTRACT

Adding gas turbine units to steam power plants for enhancing steam cycle's properties and regenerating heat from adjunct cycle(s) have been known as repowering. Repowering methods are divided into two main categories, partial and full repowering. One of the latest methods of partial repowering is parallel feed water heating repowering. In this paper the mentioned method has been applied to Shahid Rajaei power plant. Cost functions of generated-electricity and exergy efficiency are defined as objective functions in one and two objective optimizations. Finally, the most suitable scenario has been chosen to apply this method on, considering desirable technical and economic parameters for partial and nominal load. The results of the chosen design are: 3.4% and % 27 increases in exergy efficiency and steam power plant capacity, respectively.

Keywords: Repowering, Feed Water Heating, CHP, Gas Turbine

۱- استادیار: kmobini@srttu.edu

۲- کارشناس ارشد: mehrpanahi@gmail.com

۳- دانشیار (نویسنده پاسخگو): alipour@iust.ac.ir

فهرست علائم	
شبکه حرارتی	HN
اگزرزیکی	ex
حرارتی	th
هزینه خرید تجهیزات	PEC
ثانیه	s
بخار	$steam$
سویفت مارشال	$M \& S$
بویلر	b
- مقدمه	
نیاز روزافرون و رشد قابل توجه مصرف انرژی، زمینه ایجاد مطالعات بیشتر در بهینه‌سازی و ارتقاء سیستم‌های تولید توان را فراهم آورده است. در این بین، بالا بردن بازده این سیستم‌ها، عامل مهمی در کاهش قیمت نهایی محصولات خواهد بود. یکی از مهم‌ترین بخش‌های تولید انرژی کشور، نیروگاه‌های بخار می‌باشند که علیرغم تغییر رویه صنعت برق کشور در ایجاد این دسته از نیروگاه‌ها، حدود ۴۷٪ از توان مورد نیاز کشور از این نیروگاه‌ها فراهم می‌شود [۱]. در حال حاضر بسیاری از این نیروگاه‌ها به پایان عمر مفید خود رسیده و یا در حال رسیدن به آن هستند. به علاوه تعداد قابل توجهی از نیروگاه‌های بخار نیز با وجود عمر نه چندان زیاد، دارای بازده قابل قبولی نمی‌باشند. از جمله کارهایی که در زمینه بهبود وضعیت تولید نیروگاه‌های بخار و بالا بردن بازده آنها می‌تواند مورد توجه قرار گیرد، بررسی انجام عملیات بازتوانی و اثر آن بر روی این نیروگاه‌ها می‌باشد. بازتوانی به دو روش کلی انجام می‌شود: بازتوانی کامل و بازتوانی جزئی. بازتوانی کامل به تبدیل نیروگاه موجود به یک نیروگاه سیکل ترکیبی گفته می‌شود که در آن بویلر موجود با یک بویلر بازیاب حرارت و توربین(های) گاز جایگزین می‌شود. غالباً نیروگاه‌هایی برای انجام این عملیات مدد نظر قرار می‌گیرند که دارای عمر بالای ۲۵ سال باشند [۲-۳]. روش‌های بازتوانی جزئی نیز به سه صورت انجام می‌شود که این روش‌ها عبارتند از:	سود سالیانه کل [\\$] اختلاف دما (°K) دبی جرمی (Kg/s) آنالتپی (kJ) توان (MW) تلفات حرارتی (%) فشار (bar)
AF	A_t
e	ΔT
Q	\dot{m}
LHV	h
Z	W
ΔT_{lm}	hl
i	P
r _n	AF
CRF	e
H	Q
TCI	HR
C _p	LHV
علائم یونانی	
φ	فاکتور تعمیر و نگهداری
η	بازده
اندیس‌ها	
OM	تعمیر و نگهداری
f	سوخت
PP	نیروگاه
gt, GT	توربین گاز
TET	دمای گازهای خروجی (°K)
fw	گرمکن آب تغذیه
in	ورودی
out	خروجی
LPFW	گرمکن آب تغذیه فشار پایین
HPFW	گرمکن آب تغذیه فشار بالا

الف) روش جعبه هوای داغ: این روش با اضافه کردن توربین‌های گاز به واحد موجود و فرستادن گازهای خروجی از توربین گاز به جعبه‌ی هوای داغ بویلر موجود انجام می‌شود.

بازتوانی یک سری از محدودیت‌های فنی برای اعمال هرکدام از روش‌های بازتوانی وجود خواهد داشت. از محدودیت‌های اعمال روش‌های بازتوانی جزئی می‌توان به عمر باقی‌مانده حداقل ۱۵ سال تجهیزات اصلی نیروگاه مورد بررسی و اینکه نیروگاه‌های جدیدتر، مدرن‌تر و بزرگ‌تر در انجام این روش‌ها دارای اولویت هستند اشاره داشت [۲ و ۴-۵]. در صورت عدم رعایت محدودیت‌های مذکور، مزیت این روش‌ها به شکل قابل ملاحظه‌ای کاهش خواهد یافت. یکی از نیروگاه‌هایی که می‌تواند حائز شرایط بیان شده باشد، نیروگاه شهید رجایی است که از نیروگاه‌های مهم کشور از لحاظ موقعیت قرارگیری و نیز توان تولیدی آن می‌باشد. در مقاله‌ی حاضر، ابتدا توسط نرمافزار EES^۱ [۸] و با توجه به مدارک موجود [۹] به مدل‌سازی نیروگاه موجود پرداخته شده است. در مرحله بعد به تعیین پارامترهای مؤثر در تعیین تابع بازده اگررژی و تابع تعیین هزینه هر کیلووات ساعت برق تولیدی در سیکل بازتوانی و متغیرهای این توابع پرداخته می‌شود. برای انجام عملیات بازتوانی، بهترین حالت فنی اقتصادی ممکن برای تعیین مشخصات مبدل‌های حرارتی موادی به بحث گذاشته می‌شود. در اینجا شرایط کلی برای ایجاد منطقی‌ترین حالات در کاهش زیرکش‌ها، به صورت نقطه به نقطه بررسی می‌شود. در نهایت، حالت مطلوب از میان موارد ممکن تعیین خواهد شد که این حالت مطلوب با توجه به توابع بازده اگررژی و نیز هزینه واحد برق تولیدی در یک نقطه پینچ مناسب در مبدل‌های حرارتی موادی تعیین می‌شود. بعد از آن با توجه به مقادیر کاسته شده زیرکش‌ها، به جای گزینی گرمکن‌های آب تغذیه موجود با گرمکن‌های کوچک‌تر اقدام می‌شود گرمایش بخش دیگر جریان آب تغذیه به وسیله مبدل‌های حرارتی انجام شده است. مبدل‌های حرارتی افزوده شده به سیکل جهت گرمایش آب تغذیه از گرمای گازهای داغ خروجی از توربین گاز استفاده می‌کنند. برنامه‌ی نوشته شده قادر خواهد بود که علاوه بر تعیین مشخصه‌های فنی سیکل موجود، به تعیین مشخصات فنی سیکل جدید با توجه به نوسانات در مقادیر زیرکش‌های توربین‌های بخار پردازد. اگرچه روش گرمایش آب تغذیه به عنوان یکی از روش‌های مؤثر و قابل قبول در انجام بازتوانی جزئی در طی سال‌های اخیر مورد

نیروگاه‌های مد نظر برای انجام این روش نیروگاه‌های جدید و مدرن و ترجیحاً بزرگ تر هستند.

ب) روش گرمایش آب‌تغذیه: در این روش از هوای خروجی از توربین گاز برای گرمایش آب تغذیه بولیر موجود استفاده می‌شود. نیروگاه‌های مناسب برای انجام این روش همان نیروگاه‌های مناسب برای روش جعبه هوای داغ می‌باشند [۲ و ۴-۵]

ج) روش بولیر کمکی: این روش شامل اضافه کردن مجموعه توربین‌های گاز و بولیر کمکی به واحد موجود است بدون آنکه بولیر موجود برداشته شود. بولیر بازیاب حرارت می‌تواند به شکل‌های مختلفی به سیکل موجود اضافه شود. این حالت‌ها با توجه به مسیر گازهای خروجی توربین گاز از بولیر بازیاب و مسیر بخار خروجی از بولیر بازیاب قابل تقسیم‌بندی است [۳ و ۵]:

مسیر گازهای خروجی توربین گاز از بولیر بازیاب عبارت است از:

۱. به سمت بولیر موجود و
۲. به سمت بیرون (Stack)

مسیر بخار خروجی از بولیر بازیاب نیز عبارت است از:

۱. به سمت توربین‌های بخار HP و LP
۲. به سمت توربین‌های بخار HP و LP
۳. به سمت توربین بخار HP و بازگرمایش بخار تحويلی به LP

بازتوانی به این روش ممکن است با استفاده دو بولیر بازیاب نیز انجام شود [۵].

ویژگی‌های فنی-اقتصادی از جمله سادگی و انعطاف‌پذیری طرح‌های قابل اجراء، کم هزینه‌بودن انجام عملیات و در نهایت قیمت واحد برق تولیدی پایین‌تر نسبت به سایر روش‌های بازتوانی را می‌توان از مزایای برتری روش گرمایش آب تغذیه در حالت کلی نسبت به سایر روش‌های بازتوانی جزئی برشمرد [۶]. طبق جدیدترین مقالات ارائه شده توسط کارشناسان شرکت‌های بزرگ صنعتی در زمینه ساخت و تجهیز نیروگاه‌های حرارتی در حال حاضر اصلی‌ترین گزینه برای انجام بازتوانی جزئی، روش بازتوانی موادی عنوان شده است که در دو طرح استفاده از مبدل‌های حرارتی موادی و بولیر بازیاب حرارتی موادی صورت می‌پذیرد [۷]. در انجام

۳- چگونگی بهینه‌سازی سیکل مورد نظر

برای انجام بازتوانی به روش گرمایش آب تغذیه موازی سناریوهای مختلفی قابل ارائه بوده و با توجه به اولویت‌های موجود می‌تواند شامل موارد متعددی از جمله افزایش بازده و کاهش سوخت مصرفی، افزایش توان تولیدی، کاهش آلاینده‌های محیطی و ... باشد [۱۲]. حالت مد نظر برای انجام بازتوانی به این روش می‌تواند شامل چند مورد از موارد فوق باشد که به شکل همزمان در یک طرح مورد بحث و بررسی قرار گیرد. با توجه به نیاز شبکه به توان بالاتر و فرض عدم محدودیت شبکه‌های توزیع و انتقال، در اینجا معیار اصلی بالاترین توان قابل استحصال نیروگاه می‌باشد که به طور همزمان کمترین قیمت برق تولیدی و بیشترین بازده اگزرزی را ایجاد نماید. توان قابل افزایش توربین‌های بخار متصل به گرمکن‌های آب تغذیه فشار بالا بین ۱۶٪ تا ۱۲٪ و برای توربین‌های بخار مرتبط با گرمکن‌های آب تغذیه فشار پایین بین ۴٪ تا ۶٪ خواهد بود [۱۳]. توربین گاز مناسب برای انجام چنین عملیاتی نیز به شکل پارامتری و با توجه به خصوصیات مورد نیاز برای تأمین حرارت مبدل‌های حرارتی تعیین می‌گردد. توربین گاز باشد تأمین کننده حالتی بهینه و منطقی برای سیکل موجود باشد. در برخی منابع مقادیر تجربی، در انتخاب توربین‌های گاز مناسب مورد توجه قرار گرفته‌اند که به صورت درصدی از توان نیروگاه بخار موجود بیان شده‌اند به افزایش دبی جرمی بخار و فرض عدم تغییرات در اندازه لوله‌های رابط محاسبه شده‌اند. چنین فرضی باعث جلوگیری از بالا رفتن هزینه‌های سرمایه‌گذاری خواهد شد. در طرح موجود، بخار بعد از عبور از توربین‌های فشار بالا به بخش بعدی وارد می‌شود. جهت تعیین بازده جدید توربین‌های فشار بالا با توجه به تغییرات دبی عبوری از قانون استودلا^۱ استفاده می‌شود [۱۵].

$$\frac{\eta_{ise,new}}{\eta_{ise,first}} = -1.0176 \left(\frac{\dot{m}_{st,new}}{\dot{m}_{st,first}} \right)^4 + 2.4443 \left(\frac{\dot{m}_{st,new}}{\dot{m}_{st,first}} \right)^3 - 2.1812 \left(\frac{\dot{m}_{st,new}}{\dot{m}_{st,first}} \right)^2 + 1.0535 \left(\frac{\dot{m}_{st,new}}{\dot{m}_{st,first}} \right) + 0.701. \quad (1)$$

توجه محققان داخلی قرار گرفته است [۱۱و۱۰]. اما بررسی پارامتری مشخصه‌های فنی و اقتصادی سیکل بازتوانی در شکل موازی آن بر روی نیروگاه‌های بخار که کارکرد مناسب آنها در موارد جدید انجام بازتوانی به اثبات رسیده است، کمتر مورد توجه بوده است. چنان‌چه هدف نیروگاه بالا بردن مقدار مشخصی از توان تولیدی باشد روش گرمایش آب تغذیه موازی یکی از بهترین گزینه‌های موجود با در نظر گرفتن شرایط آن در اعمال تغییرات خواهد بود. زیرا می‌توان از حرارت گازهای خروجی توربین گاز به بهترین شکل ممکن برای بالا بردن توان و بازده سیکل موجود استفاده کرد. تحلیل انجام شده در این مقاله، جهت کارکرد نیروگاه در بار نامی انجام گرفته است.

۲- معرفی کلی نیروگاه

نیروگاه بخار شهید رجایی شامل چهار واحد بخار ۲۵۰ مگاواتی در استان قزوین و در کیلومتر ۲۵ اتوبان قزوین-تهران واقع گردیده است. هر واحد نیروگاه دارای هفت توربین بخار از نوع عکس‌العملی و عکس‌العملی ضربه‌ای است که چهار دستگاه از آنها به عنوان توربین فشار ضعیف (LPT)، دو دستگاه از آنها به عنوان توربین فشار متوسط (IPT) و یکی هم توربین فشار قوی (HPT) به‌شمار می‌آید. کندانسور سیستم دارای فشار ۱۹/۰ اتمسفر بوده، هم‌چنین سیستم برج خنک کن از نوع خشک (هلر) انتخاب شده است. از دیگر اجزای سیکل مورد نظر می‌توان به یک دی‌اریتور، دو عدد گرمکن آب تغذیه فشار قوی و سه عدد گرمکن آب تغذیه فشار ضعیف اشاره داشت. بویلر نیروگاه از نوع واتر‌تیپ، سیرکوله طبیعی، درام‌دار بوده و دارای ده جفت مشعل می‌باشد. از گاز طبیعی به عنوان سوخت اول بویلر موجود استفاده می‌شود و مازوت سوخت دوم آن محسوب می‌شود. قدرت نامی ژنراتور این نیروگاه ۳۱۲/۵ مگاوات آمپر و از نوع دیود گردن بدون زغال است. طرح نیروگاه موجود توسط شرکت میتسوبیشی داده شده است. سیکل نیروگاه موجود در شکل ۳ نشان داده شده است.

1- Stodola Law

پارامتری توربین گاز پرداخته می‌شود.

میزان حرارت مورد نیاز برای گرمایش آب تغذیه مبدل‌های حرارتی LP و HP به صورت زیر به دست می‌آید:

$$\dot{Q}_{LPHEX} = \dot{m}_{LPFW}(h_{out,LPFWH1} - h_{in,LPFWH3}), \quad (2)$$

$$\dot{Q}_{HPHEX} = \dot{m}_{HPFW}(h_{out,HPFWH1} - h_{in,HPFWH2}). \quad (3)$$

در روابط (۲) و (۳)، \dot{m}_{LPFW} و \dot{m}_{HPFW} به ترتیب دی جرمی آب تغذیه عبوری از گرمکن‌های آب تغذیه فشار پایین و فشار بالا بر حسب (Kg/s) است که با ضرب آنها در تفاضل آنتالپی خروجی و ورودی (بر حسب kJ) مقدار حرارت لازم برای گرمایش آب تغذیه محاسبه می‌شود.

جهت تأمین حرارت مورد نیاز برای گرمایش آب تغذیه عبوری از مبدل‌های حرارتی نصب شده، میزان حرارت لازم برابر است با:

$$Q_{HPHEX} = \dot{m}_{gt,C_{p,eg}}(T_{TET} - T_{out,HPHEX}), \quad (4)$$

$$Q_{LPHEX} = \dot{m}_{gt,C_{p,eg}}(T_{in,LPHEX} - T_{out,LPHEX}). \quad (5)$$

برای اجتناب از ایجاد نقطه شبنم در مبدل‌های حرارتی دمای گازهای خروجی ($T_{out,LPHEX}$) برابر $383/15$ درجه کلوین در نظر گرفته می‌شود [۲].

در محاسبات انجام شده تلفات حرارت گاز بین مبدل‌های HP و LP درجه در نظر گرفته شده است. حداقل اختلاف دمای نقطه پینچ مبدل‌های حرارتی نصب شده ۱۰ درجه در نظر گرفته شده است. برای دست‌یابی به توربین گاز مناسب برای انجام بازتوانی معادله بالا، این معادله به معادله‌ای بر حسب دمای T_{TET} تبدیل می‌شود. برای $C_{p,eg}$ داریم [۱۶]:

$$C_{p,eg} = 1.8083 - 2.3127 \cdot 10^{-3} \cdot T_{TET} + 4.045 \cdot 10^{-6} \cdot T_{TET}^2 - 1.7363 \cdot 10^{-9} \cdot T_{TET}^3. \quad (6)$$

از حل معادلات بالا می‌توان به دمای گازهای خروجی از توربین گاز دست یافت. همچنین با توجه به مرجع [۱۳] داریم:

$$\dot{m}_{gt} = 5.45 \cdot T_{TET} - 1227.26. \quad (7)$$

با جاگذاری معادلات (۵) و (۶) در معادلات (۳) و (۴) و حل همزمان آنها، به دمای گازهای خروجی از توربین گاز و ورودی به مبدل حرارتی فشار پایین دست خواهیم یافت.

بخارهای اضافی، ناشی از کاهش زیرکش‌های توربین‌های فشار بالا و فشار متوسط بعد از عبور از توربین‌های فشار متوسط از سیستم اصلی منشعب گردیده و به عنوان یک سیستم تولید همزمان (CHP) از توان به دست آمده در یک شبکه حرارتی استفاده خواهد شد. استفاده از شبکه حرارتی، علاوه بر افزایش توان باعث افزایش بازده واحد، عدم تغییرات هوازدا و کندانسور در نتیجه کاهش هزینه‌ها خواهد شد. در نهایت پس از استفاده از انرژی این بخش از بخارها، در شرایطی مشابه با بخارهای خروجی از آخرین توربین فشار پایین به کندانسور تزریق می‌شوند. در اینجا لازم است که به محدودیت کندانسور در میزان پذیرش بخارهای ورودی اشاره شود. بخار ورودی به کندانسور با مقادیر بیشتر از ۲۰٪ حالت اولیه، در شرایط بار نامی باعث ایجاد مشکلاتی برای این بخش خواهد شد [۱۱-۱۰]. بنابراین مقدار بخارهای خروجی از سیکل بخار که در اثر حذف زیرکش توربین‌های فشار بالا و فشار پایین ایجاد می‌شود باید تابع این محدودیت باشند. به موازات کاهش زیرکش‌ها، جریان آب تغذیه عبوری از گرمکن‌های آب تغذیه نیز به نحوی تغییر خواهد نمود که شرایط ترمودینامیکی بخار خروجی از این گرمکن‌ها با حالت اولیه آنها برابر باشد. در این شرایط مبدل‌های حرارتی نصب شده برای گرمایش بخش دیگر آب تغذیه به نحوی کنند تا آب تغذیه خروجی از آنها نیز در شرایطی مشابه با آب تغذیه خروجی از گرمکن‌ها به هوازدا و بویلر تحويل داده شود. بنابراین نرخ حرارتی بویلر موجود با توجه به خصوصیات آب تغذیه ورودی و بخارهای خروجی نسبت به حالت ابتدایی سیکل بدون تغییر خواهد بود. در صورت عدم قطع جریان بخار زیرکش‌ها، جهت اطمینان از حفظ کیفیت بخار مورد استفاده در گرمکن‌های آب تغذیه جدید جهت گرمایش آب تغذیه عبوری از آنها، حداقل بخار گذرنده از گرمکن‌های فشار بالا ۵٪ مقدار اولیه آن و در گرمکن‌های آب تغذیه فشار پایین با توجه به کیفیت و دبی جرمی کم تر آنها ۱۰٪ مقدار اولیه در نظر گرفته شده است.

برای تعیین توربین گاز مناسب می‌توان با توجه به میزان حرارت مورد نیاز در گرمایش آب تغذیه و انواع توربین‌های گاز مناسب موجود در بازار به انتخاب بهترین گزینه برای انجام بازتوانی اقدام نمود [۲]. اما در این مقاله به تعیین

و نیز رابطه‌ای که بیانگر مقدار تجربی این ضریب برای سوخت‌های با فرمول کلی $C_x H_y$ می‌باشد [۱۹]:

$$\xi = 1.033 + 0.0169(y/x) - 0.0698/x. \quad (16)$$

با توجه به اینکه بیش از ۹۸/۵٪ از حجم گاز طبیعی را گاز متان تشکیل می‌دهد برای تعیین مقدار این ضریب گاز متان در نظر گرفته شد [۱۷]. بنابراین مقدار $ex_{f,b}$ به دست خواهد آمد. اما برای تعیین مقدار $e_f \cdot \dot{m}_{f,g}$ باید این مقدار به تغییرات سیکل تبدیل یافته مرتبط شود.

$$\dot{Q}_{gt} = \dot{m}_{f,g} \cdot \frac{ex_{f,g}}{\xi}, \quad (17)$$

با توجه به [۱۳]:

$$\dot{Q}_{gt} = 2.68 \dot{W}_{gt} + 6.93, \quad (18)$$

بنابراین:

$$ex_{f,g} \cdot \dot{m}_{f,g} = \xi \cdot (2.68 \dot{W}_{gt} + 6.93). \quad (19)$$

بنابراین به تابع هدفی برای اگزرژی دست خواهیم یافت که در ارتباط مستقیم با کاهش میزان بخارهای زیرکش‌ها و حجم آب تغذیه عبوری از مبدل‌های حرارتی نصب شده خواهد بود.

۳-۲- تابع هزینه برق تولیدی

برای تعیین نرخ واحد جریان الکتریسیته تولیدی در انجام بازتوانی، سه فاکتور هزینه سرمایه گذاری اولیه، تعمیر و نگهداری و هزینه سوخت مصرفی دخالت دارند. بعد از تعیین تجهیزات لازم برای انجام بازتوانی، هزینه سرمایه‌گذاری اولیه برای خرید این تجهیزات، بهویشه فرمول‌های ارائه شده در منابع [۲۰] و [۲۰] محاسبه شده است. تجهیزات لازم عبارتند از: مجموعه توربین گاز، مبدل‌های حرارتی، گرمکن‌های آب تغذیه جدید و شبکه حرارتی.

هزینه خرید مجموعه توربین گاز برای توربین‌های با توان کم-تر از ۵۰ مگاوات به صورت زیر می‌باشد:

$$CC_{gt} = 4.786 \cdot (\dot{W}_{gt} \cdot 1000)^{0.7338} \cdot f_{E,Rial}, \quad (20)$$

همچنین برای توربین‌های با توان بیشتر از ۵۰ مگاوات داریم:

$$CC_{gt} = 2.977 \cdot (\dot{W}_{gt} \cdot 1000)^{0.7791} \cdot f_{E,Rial}. \quad (21)$$

تابع تعیین هزینه مبدل حرارتی جهت تعیین هزینه گرمکن‌های آب تغذیه، مبدل‌های حرارتی و شبکه حرارتی

اکنون برای دستیابی به توان توربین گاز با توجه به دمای خروجی از آن داریم:

$$T_{TET} = 0.44 \dot{W}_{gt} + 780.45. \quad (8)$$

با تعبیر هندسی نقاط، برای نقطه پینچ مبدل‌های حرارتی

نصب شده در انتهای سرد مبدل حرارتی فشار بالا داریم:

$$\Delta T_{PINCH} = T_{gt,out,HPHEX} - T_{in,HPFWH}. \quad (9)$$

۳-۳- تابع بازده اگزرژی

یکی از توابع هدف به کار گرفته شده در بهینه‌سازی سیکل موجود به روش گرمایش آب تغذیه موازی تابع بازده اگزرژی خواهد بود. رابطه کلی در محاسبه بازده اگزرژی عبارت است از:

$$\eta_{ex,cc} = \frac{\sum_{i=1}^n \dot{W}_i}{\sum_{i=1}^n \dot{E}_{f_i}}, \quad (10)$$

در عبارت فوق:

$$\sum_{i=1}^n \dot{W}_i = \dot{W}_{gt} + \dot{W}_{st} + \dot{W}_{HN}, \quad (11)$$

$$\sum_{i=1}^n \dot{E}_{f_i} = \dot{E}_{f,b} + \dot{E}_{f,g} = e_f \cdot \dot{m}_{f,b} + e_f \cdot \dot{m}_{f,g}, \quad (12)$$

که در آن، $\sum_{i=1}^n W_i$ مجموع توان تولیدی نیروگاه و $\sum_{i=1}^n E_{f_i}$ مجموع اگزرژی سوخت ورودی به نیروگاه است. در مرحله بعد با توجه به عدم وجود اطلاعات در مورد میزان سوخت مصرفی نیروگاه بر حسب سوخت گاز طبیعی محاسبات برای دستیابی به دسی جرمی جریان سوخت ورودی به بویلر موجود از ترکیب دو رابطه زیر انجام گرفت:

$$\dot{Q}_{boiler} = \dot{m}_{f,b} \cdot LHV_f, \quad (13)$$

$$\dot{Q}_{boiler} = \frac{\dot{m}_{fw,in}(h_{out,boiler} - h_{in,boiler}) + \dot{m}_{reh}(h_{out,reh} - h_{in,reh})}{0.94}. \quad (14)$$

اکنون با توجه به رابطه زیر ضریبی به نام «ضریب تلفات اگزرژی ویژه» تعریف می‌شود که رابطه میان اگزرژی شیمیایی و ارزش حرارتی پایین سوخت می‌باشد [۱۷-۱۸]:

$$\frac{ex_f}{LHV_f}. \quad (15)$$

$$CRF = \frac{i(i+1)^n}{(1+i)^n - 1}, \quad (26)$$

که در آن، i نرخ بهره و n تعداد سال‌ها بهره‌برداری از یک نیروگاه است اما در کل مقدار $1/182$ برای کمیت CRF در نظر گرفته می‌شود [۲۳].

برای برآورد هزینه سالانه سوخت نیز داریم:

$$M = C_f \cdot \dot{m}_f \cdot LHV_f \cdot t_s [\$/annum], \quad (27)$$

که در آن، C_f هزینه تهیه سوخت مصرفی بر حسب \dot{m}_f و LHV_f ارزش حرارتی پایین سوخت بر حسب t_s زمان نامی بهره‌برداری از نیروگاه بر حسب ثانیه است. برای نرخ هزینه سوخت به ازای هر کیلووات ساعت (Z_f) داریم:

$$Z_f = \frac{C_f \cdot \dot{m}_f \cdot LHV_f}{\dot{W} \cdot H} \cdot t_s [\$/kWh], \quad (28)$$

از طرف دیگر برای نرخ حرارتی نیروگاه (HR_{pp}) خواهیم داشت:

$$HR_{pp} = \frac{\dot{m}_f \cdot LHV_f}{\dot{W}} \cdot 3600 [kJ/kWh], \quad (29)$$

بنابراین:

$$Z_f = C_f \cdot HR_{pp} [\$/kWh]. \quad (30)$$

بهای سوخت مصرفی برابر با $[4/00 \text{ kJ/kWh}]$ در نظر گرفته شده است [۲۳]. در مرحله بعد با توجه به فرمول‌های فوق به محاسبه میزان هزینه هر کیلووات ساعت برق مصرفی روش گرمایش آب تعذیله موازی پرداخته شده است. از جمع‌بندی و ترکیب و روابط فوق برای تعیین هزینه نهایی هر کیلووات ساعت برق تولیدی (Z_E) می‌توان نتیجه گرفت [۲۲]:

$$Z_E = \left(\frac{TCI \cdot CRF \cdot \varphi}{\dot{W} \cdot H} \right) + C_f \cdot HR_{pp} [\$/Kwh]. \quad (31)$$

برای محاسبه مدت زمان بازگشت سرمایه ($N_{Payback}$) داریم:

$$N_{Payback} = \frac{\log\left(\frac{A_t}{A_t - i \cdot TCI}\right)}{\log(1+i)} [year], \quad (32)$$

که در این عبارت A_t کل سود سالیانه نیروگاه می‌باشد که ناشی از بهبود نرخ حرارتی نیروگاه و سود حاصل از فروش

به کار گرفته خواهد شد. این هزینه به شکل زیر تعیین می‌شود:

$$CC_{HEX} = 3650 \cdot \left(\frac{\dot{Q}_{HEX}}{\Delta T_{lm}} \right)^{0.7948} \cdot f_{M \& S} \cdot f_{E,Rial}. \quad (22)$$

برخلاف تابع هزینه مربوط به توربین‌های گازی که توابع به روز شده‌ای هستند توابع مدل‌های حرارتی نیازمند به روزرسانی بوده‌اند. $f_{M \& S}$ ضریب اندیس مارشال بوده که جهت به روزآوری هزینه خرید مدل‌ها مورد استفاده قرار گرفته است. با توجه به تغییرات هزینه مارشال تجهیزات ($M \& S$)، $1/46$ در نظر گرفته شد [۲۱]. همچنین برای شاخص تغییر واحد پول ($f_{E,Rial}$) هر یورو 13000 ریال در محاسبات وارد شده است.

پس از انجام مراحل فوق به بررسی سایر هزینه‌های مؤثر در تعیین قیمت هر کیلووات ساعت برق تولیدی می‌پردازیم. این هزینه‌ها همان‌گونه که قبلاً عنوان شد شامل هزینه‌های تعمیر و نگهداری و هزینه سوخت مصرفی نیروگاه می‌باشد. هزینه‌های مربوط به تعمیر و نگهداری (اعم از ثابت و فاصله متغیر) در حالت کلی و با فرض کارکرد نیروگاه در شرایط بار نامی، را می‌توان به صورت رابطه‌ای بر حسب هزینه کل سرمایه‌گذاری اولیه نوشت [۲۲]:

$$Z_{OM} = (\varphi - 1) \cdot Z_C [\$/kWh], \quad (23)$$

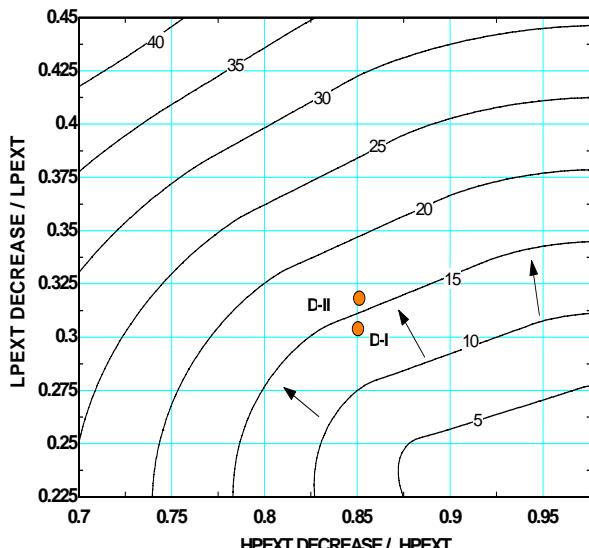
$$Z_c = \frac{TCI \cdot CRF}{\dot{W} \cdot H} [\$/kWh]. \quad (24)$$

در روابط فوق، Z_C ، نرخ هزینه سرمایه‌گذاری اولیه نیروگاه، Z_{OM} نرخ هزینه تعمیر و نگهداری، TCI هزینه سرمایه‌گذاری اولیه نیروگاه، CRF فاکتور برگشت سرمایه، \dot{W} توان تولیدی اضافه شده به سیکل موجود، H تعداد ساعات نامی بهره‌برداری نیروگاه در سال است. مجموع نرخ هزینه تعمیر و نگهداری و سرمایه‌گذاری اولیه برای تولید هر کیلووات ساعت برق برابر است با:

$$Z_c + Z_{OM} = \frac{TCI \cdot CRF \cdot \varphi}{\dot{W} \cdot H} [\$/kWh], \quad (25)$$

که در آن، φ فاکتور تعمیر و نگهداری بوده و مقدار آن با توجه به نوع نیروگاه مشخص می‌شود. در صورت نداشتن اطلاعات جامع، می‌توان از مقدار $1/06$ استفاده کرد [۲۳]. همچنین برای برآورد فاکتور برگشت سرمایه داریم:

۱۰ درجه که در انتهای سرد مبدل حرارتی فشار بالا رخ می‌دهد جهت انطباق بهتر با حالت‌های واقعی مورد استفاده قرار گرفته است.

شکل (۱): رابطه کاهش زیرکش‌ها و اختلاف نقطه پینچ مبدل‌های حرارتی.

با توجه به اختلاف دبی جریان عبوری از گرمکن‌های فشار بالا و فشار پایین و نیز ثابت در نظر گرفته شدن دمای گازهای خروجی از گرمکن فشار پایین با کاهش دبی جرمی مبدل حرارتی فشار بالا، افزایش مقادیر آب تغذیه عبوری مبدل حرارتی فشار پایین هر چند در جهت افزایش بازده سیکل و کاهش هزینه‌ها باشد باعث افزایش اختلاف دمای نقطه پینچ خواهد شد (این افزایش اختلاف نقطه پینچ در سناریوهای بیان شده در حین افزایش مقادیر زیرکش‌های فشار بالا قابل مشاهده است). به عبارت بپرداختن دمای نقطه پینچ به شکل متغیر وابسته‌ای از مقادیر زیرکش‌ها و جهت اطمینان از دمای بالاتر گازهای خروجی از مبدل فشار بالا نسبت به آب تغذیه ورودی مدل نظر قرار گرفته است.

ج: در بخش فشار پایین در کاهش زیرکش‌ها با توجه به محاسبات انجام شده در تعیین میزان سرمایه گذاری اولیه در خرید تجهیزات بازتوانی، با توجه به تجارب مشابه در انجام چنین عملیاتی [۲۱] به دلیل هزینه قابل توجه سرمایه‌گذاری اولیه در خرید مبدل حرارتی گرمایش آب تغذیه فشار پایین

توان افروده شده در اثر انجام بازتوانی است. بعد از بیان روابط مورد نیاز در تعیین مقادیر توابع هدف، به بیان چگونگی اعمال تغییرات بر روی سیکل نیروگاه مد نظر پرداخته شده است.

۴- تعیین مقدار و موقعیت کاهش زیرکش‌ها

برای تعیین حالت بهینه استفاده از گازهای خروجی از مجموعه توربین گاز و ایجاد بالاترین توان خروجی، ابتدا به تعیین بازه‌ای مناسب از مقادیر کاهش در زیرکش‌های فشار بالا و فشار پایین پرداخته می‌شود. برای اعمال تأثیر کاهش زیرکش‌ها بر دیگر مؤلفه‌های سیکل، کاهش زیرکش‌ها به عنوان متغیر مستقل در برنامه نوشته شده مورد بررسی قرار گرفته است که سایر مشخصات سیکل با توجه به تغییرات این مقادیر در حال تغییر می‌باشند. در تعیین مقادیر و موقعیت کاهش زیرکش‌ها موارد زیر مورد توجه قرار گرفته‌اند:

(الف) بررسی‌ها نشانگر آن است که هرچه دمای نقطه پینچ (دمای گاز در بین دو مبدل حرارتی فشار بالا و فشار پایین) کمتر باشد، میزان حرارت جذب شده توسط مبدل فشار بالا بیشتر شده، که باعث کاهش دبی بخارها خروجی از زیرکش‌های فشار بالا گردیده که دارای کیفیت بالاتری هستند [۲۴]. بنابراین برای بالابردن توان سیکل و نیز استفاده بهتر از گازهای خروجی از توربین گاز به کاهش هرچه بیشتر زیرکش‌های فشار بالا نسبت به زیرکش‌های فشار پایین اقدام می‌شود. نظر به ایده بیان شده در کاهش زیرکش‌ها، بعد از انجام محاسبات و بررسی اثرات متقابل تغییرات آنها، در یک طرح کلی میزان کاهش زیرکش‌های فشار پایین بین ۱۵ تا ۳۵٪ و کاهش زیرکش‌های فشار بالا بین مقادیر ۷۰ تا حدود ۱۰۰٪ به دست آمده است.

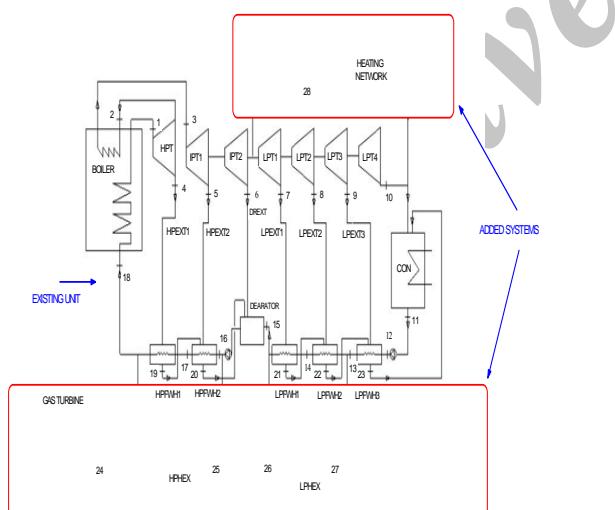
رابطه بین کاهش زیرکش‌های فشار بالا و فشار پایین با توجه به نقطه پینچ ایجاد شده در هر کدام از حالت‌ها در نمودار شکل ۱ ارائه شده است. این نمودار برای شرایطی صادق است که کاهش حداقل یکی از زیرکش‌های فشار بالا در حال انجام باشد.

(ب) افزایش تلفات حرارتی بین دو مبدل به کاهش بازده سیکل جدید خواهد انجامید. مقادیر اختلاف دمای بین دو مبدل حرارتی ۲۰ درجه و اختلاف دمای نقطه پینچ حداقل

حذف با بخارها زیرکش (LPEXT1) خواهد بود. البته در صورتی که ناچار به کاهش بخارها در هر دو گرمکن فشار پایین مذکور باشیم دو موضوع در تقابل با همدیگر قرار می گیرند:

(الف) کاهش بیشتر بخارها از LPEXT1، افزایش بیشتر توان سیکل را در پی خواهد داشت که باعث بالا رفتن بازده (LPT1)، جایگزینی گرمکن LPFWH2 با یک گرمکن بزرگتر صورت خواهد گرفت که هزینه بیشتری در جایگزینی آن به همراه خواهد داشت و

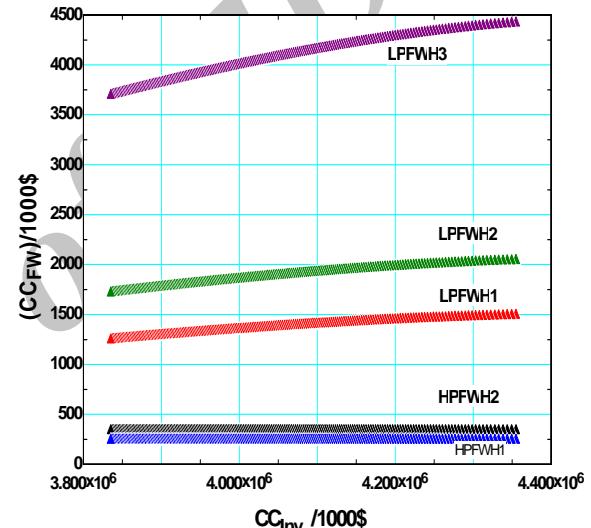
(ب) عکس حالت بالا که در این حالت بیشتر مقادیر کاهش بخارها زیرکش، از سمت توربین (LPT2) انجام می گیرد. در این شرایط هزینه جایگزینی گرمکن (LPFWH2) به دلیل کوچک شدن آن کاهش می یابد اما با این وجود خصوصیات مثبت فنی سیکل ممکن است تحت تأثیر کاهش کیفیت بخارها افزوده شده در بخش توربین های فشار پایین قرار گیرد. اینکه کدام حالت از دو حالت فوق دارای برتری نسبت به دیگری هستند بسته به بازده سیکل بازتوانی و قیمت برق تولیدی در هر حالت، قابل بحث خواهد بود.

شکل(۳): واحد بخار بازتوانی شده نیروگاه شهید رجایی به روش گرمایش آب تغذیه موازی.

۵- سناریوهای مورد بررسی در کاهش زیرکش ها
اکنون با توجه به بحث های مطرح شده فوق سعی در به دست آوردن بهترین مقادیر در کاهش زیرکش ها بوده است که

بعد از کندانسور (LPFWH3) در مقایسه با سایر تجهیزات مورد نیاز و نیز تأثیر کم تر این بخش در بالابردن خصوصیات مثبت فنی سیکل (به دلیل قرار گیری توربین مرتبط با آن در انتهای بخش ابسط) از کاهش زیرکش مرتبط با این بخش چشم پوشی می شود. در نمودار شکل ۲ اختلاف قیمت گرمکن های آب تغذیه در یک مقدار ثابت کاهش زیرکش های بخش فشار بالا و کاهش مساوی زیرکش های فشار پایین (با توجه به مقدار دبی تقریباً مساوی زیرکش های این بخش) بر حسب میزان سرمایه گذاری اولیه در انجام بازتوانی نشان داده شده است.

شکل(۲): تفاوت هزینه سرمایه گذاری اولیه گرمکن های آب تغذیه در کاهش زیرکش های فشار پایین.

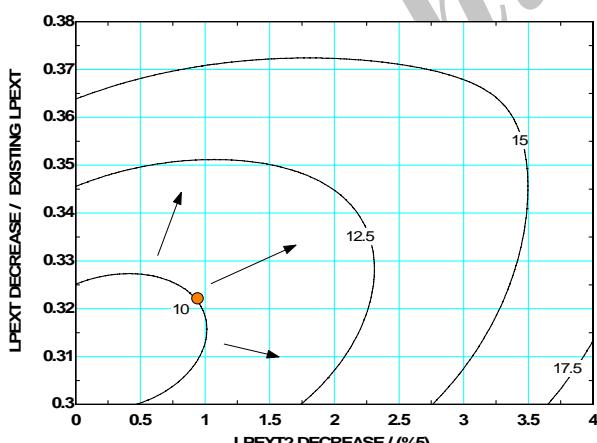
دلیل این اختلاف هزینه، تفاوت در اختلاف دمای میانگین لگاریتمی این گرمکن ها می باشد. حال با توجه به:

۱. هزینه تمام شده بیشتر برای نصب گرمکن آب تغذیه (LPFWH2) نسبت به گرمکن آب تغذیه (LPFWH1) و

۲. توان بیشتر ناشی از دبی افزوده شده به بخارها خط اصلی به وسیله کاهش بخارها زیرکش (LPEXT1) (LPEXT2) نسبت به در کاهش بخارها زیرکش ها در بخش فشار پایین اولویت

فرض شده مبنی بر مقادیر حداقل ۱۰ درصدی زیرکش‌های فشار پایین، کاهش زیرکش‌های هر دو زیرکش فشار پایین به شکل همزمان انجام می‌شود. از طرف دیگر نظر به بحث-های انجام شده درباره اولویت کاهش مقادیر زیرکش‌ها مشاهده می‌شود که با کاهش بیشتر از زیرکش (LPEXT1) در حداقل اختلاف نقطه پینچ فرض شده، مقادیر بازده اگررژی و هزینه برق تولیدی ارتقاء بیشتری نسبت به حالتی که کاهش زیرکش‌ها عمدها متعلق به زیرکش (LPEXT2) بوده، داشته است (شکل ۶). بنابراین مقدار کاهش زیرکش %۹۰ و مقدار کاهش زیرکش (LPEXT1) %۴/۴ خواهد بود. علیرغم اینکه در این طرح مقادیر بازده اگررژی و هزینه برق تولیدی قابلیت ارتقاء بالاتری دارند اما با توجه به میزان بخارها اضافی ورودی به کندانسور (٪۲۲/۸)، قطع کامل زیرکش‌های فشار بالا در سناریوهای ممکن منتفی خواهد بود.

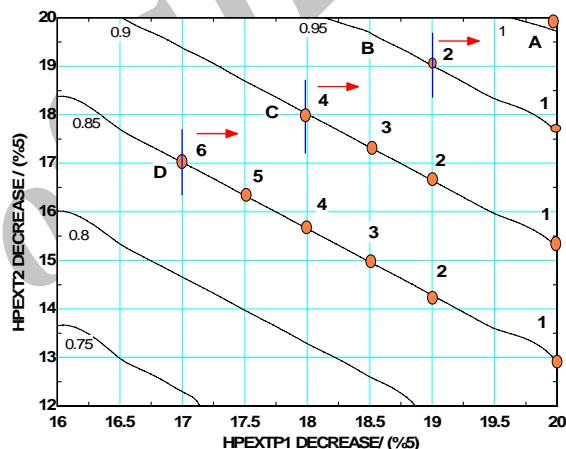
لازم به ذکر است که در نظر گرفتن اختلاف دمای پینچ پایین‌تر باعث افزایش مقادیر زیرکش‌های فشار پایین و کاهش حجم بخارها ورودی به کندانسور خواهد شد ولی به دلیل اختلاف دمای بسیار پایین گازهای خروجی از مبدل فشار بالا و آب تغذیه ورودی به آن، تضمین عملیاتی شدن کمتری وجود خواهد داشت.

شکل (۵): تعیین نسبت زیرکش فشار پایین LPEXT1 در نقاط پینچ مختلف در سناریوی ۱-۱-۵.

علاوه بر بهترین قیمت تمام شده برای هر کیلووات ساعت برق تولیدی، به صورت همزمان بالاترین بازده اگررژی را برای سیکل ایجاد کنند.

در نمودار شکل ۴ رابطه میان کاهش هر کدام از زیرکش‌های فشار بالا با مقدار کلی این بخش از زیرکش‌ها آمده است. در سناریوهای مطرح شده، این شکل مبنای کاهش زیرکش‌های بخش فشار بالا در نظر گرفته شده است. همان‌گونه که در شکل ۴ نیز قابل مشاهده است مقدار کاهش زیرکش فشار بالا (HPEXT2)، با در نظر گرفتن دو فاکتور بازده اگررژی و هزینه تمام شده برق تولیدی، در حد اکثر مقدارش برابر با کاهش (HPEXT1) می‌باشد.

شکل (۴): رابطه بین کاهش زیرکش‌های HPEXT2 و کاهش کلی زیرکش‌های بخش فشار بالا.

۱-۵- قطع کامل زیرکش‌های فشار بالا

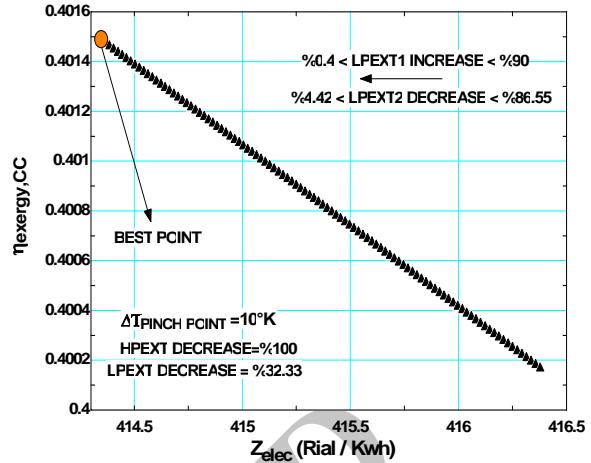
در این بخش به تحلیل سناریوهای موجود برای اعمال بازتوانی در حالت قطع کامل زیرکش‌ها پرداخته می‌شود.

۱-۵-۱- بررسی امکان بازتوانی به شکل موازی

در این طرح، گرمکن‌های بخش فشار بالا از مسیر گرمایش آب تغذیه کنار گذاشته شده و جریان آب تغذیه کاملاً از داخل مبدل حرارتی فشار بالا عبور خواهد کرد. با توجه به نقطه پینچ انتخابی و افزایش جریان آب تغذیه گذرنده از این مبدل انتظار می‌رود که جریان گذرنده از مبدل فشار پایین نیز شاهد افزایش باشد. چنانچه در نمودار شکل ۵ ملاحظه می‌شود این مقدار برابر ۳۲/۳٪ می‌باشد. با توجه به محدودیت

کاهش ۹۵ درصدی بخارها زیرکش‌های بخش فشار بالا، رابطه بین کاهش هر کدام از زیرکش‌های این بخش به صورت نمودار شکل ۴ خواهد بود. دو سناریو جهت کاهش زیرکش‌های فشار بالا در نظر گرفته شده که در نمودار به ترتیب با اعداد ۱ و ۲ نشان داده شده است. در اینجا برای کاهش ۹۵ درصدی زیرکش‌های فشار بالا در اختلاف دمای نقطه پینچ حداقل (۱۰ درجه)، کاهش $89/9$ درصدی زیرکش (LPEXT1) انجام می‌شود. بخارهای اضافی ورودی به کندانسور در این حالت نیز بیشتر از مقدار مجاز و حدوداً $21/7$ % می‌باشد. لذا این حالت نیز از سناریوهای موجود حذف خواهد شد.

۳-۵ کاهش ۹۰ درصدی زیرکش‌های فشار بالا
همان‌طور که در نمودار شکل ۴ ملاحظه می‌شود، با فرض کاهش کلی ۹۰ درصدی زیرکش‌های بخش فشار بالا و در صورت قطع زیرکش (HPEXT1) مقدار کاهش زیرکش (HPEXT2) برابر $76/36$ % خواهد بود. در این سناریو کاهش ۹۰ درصدی زیرکش‌های فشار بالای مدنظر با توجه به مقدار مد نظر در تعیین اختلاف نقطه پینچ نمودار شکل ۱، کاهش زیرکش‌های فشار پایین $29/21$ % و افزایش مقدار بخارهای تزریقی به کندانسور $20/6$ % خواهد بود. با توجه به محدودیت در مقدار ظرفیت پذیرش بخارهای اضافی توسط کندانسور، این طرح از سناریوهای موجود حذف خواهد شد. چنانچه کاهش زیرکش‌های فشار بالا به شکل همزمان و بدون قطع زیرکش (HPEXT1) انجام شود با توجه به اینکه حداقل مقدار کاهش زیرکش فشار بالای (HPEXT2) برابر با کاهش زیرکش (HPEXT1) در نظر گرفته می‌شود، بنابراین می‌توان با انجام خطی‌سازی به شرایطی دست یافت که شرایط نمودار شکل ۴ را در کاهش حداقل 90 درصدی (HPEXT2) و حداقل 90 درصدی (HPEXT1) برآورده نماید. به طوری که مجموع کاهش زیرکش‌های فشار بالا برابر با 90 % شود. این طرح نیز مطابق با نمودار شکل ۴ در سه حالت قابل بررسی است. با انجام محاسبات در حداقل اختلاف نقطه پینچ مورد نظر، افزایش مقادیر بخار تزریقی به کندانسور در این حالت‌ها از $20/5$ % تا $20/6$ % شاهد تغییرات است (نمودار شکل ۷). بنابراین حالت‌های فوق نیز واجد شرایط مورد نظر نخواهند بود.

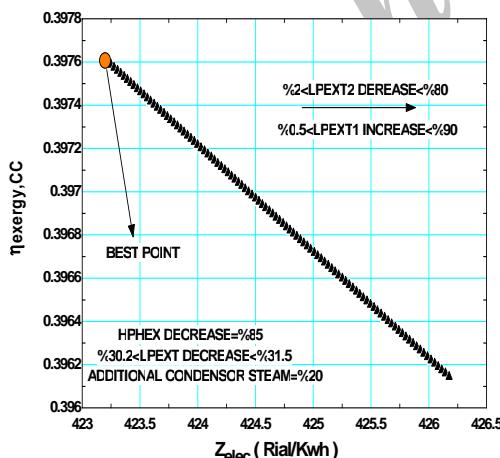
شکل (۶): رابطه توابع هدف در تغییر مقادیر زیرکش‌های فشار پایین نسبت به همدیگر در حداقل اختلاف دمای نقطه پینچ.

۱-۲-۵ بررسی امکان بازتوانی به شکل متداول
نکات بیان شده برای بررسی دستیابی به طرحی جهت گرمایش آب تغذیه موازی بوده است. اگر چنان‌چه بخواهیم روش‌های پیشین در انجام بازتوانی به روش گرمایش آب تغذیه را بر روی نیروگاه پیاده کنیم با توجه به محدودیت‌های موجود، بهترین گزینه از میان گزینه‌های متداول حذف این دو زیرکش خواهد بود [۴]. این حالت می‌تواند به عنوان بهترین سناریو جهت اعمال بر نیروگاه برای کارکرد آن در بار کامل با سایر گزینه‌های انتخابی به بحث گذاشته شود. در این طرح، میزان افزایش بخار ورودی به کندانسور از حدود 19% است. در چنین حالتی به دلیل محدودیت ظرفیت پذیرش بخارها کندانسور، طرح حذف زیرکش‌های (های) فشار پایین با توجه به محاسبات انجام شده منتفی خواهد بود. زیرا در صورت حذف هر کدام از این زیرکش‌ها مقدار بخارها اضافی بیش از 23% خواهد شد. در انجام محاسبات به شکل مشابه با حالت‌های قبلی اختلاف دمای گازهای خروجی از مبدل حرارتی نصب شده و آب تغذیه ورودی 10°K در نظر گرفته شده است.

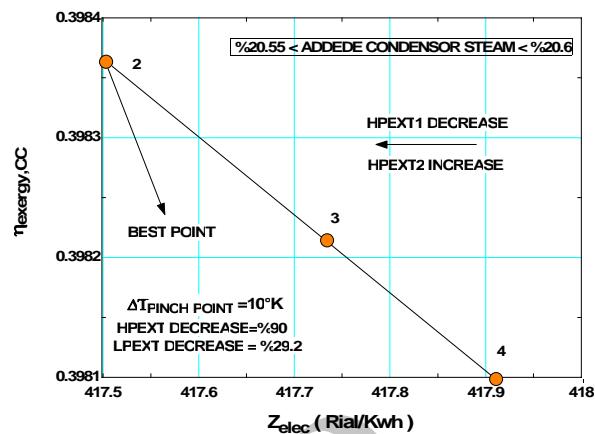
۲-۵ کاهش ۹۵ درصدی زیرکش‌های فشار بالا
این طرح همان‌گونه که در شکل ۱ قابل مشاهده است برای برآورد شرایط ترمودینامیکی لازم جهت بازتوانی با کاهش $30/8$ درصدی زیرکش‌های فشار پایین همراه خواهد بود. در

که این دو حالت مورد مقایسه قرار گیرند تا حالت بهینه با توجه به بهترین خصوصیات قابل استحصال در سیکل انتخاب شود. بعد از انجام مقایسه بین این دو طرح، شرایط سیکل بهینه در حالت برگزیده با حالت سوم مقایسه شده تا بهترین گزینه از میان سه طرح فوق انتخاب شود. نمودار شکل ۸ به مقایسه افزایش و کاهش این دو زیرکش در حالتی که بخارهای تزریقی به کنداسور در حداکثر مقدار مجاز است، می‌پردازد. بنابراین طرح اول در مقایسه با طرح دوم دارای مزیت‌های فنی و اقتصادی بیشتری خواهد بود. برای رسیدن به این حالت مقدار کاهش (LPEXT1) برابر ۹۰٪ و کاهش (LPEXT2) جهت برآوردن شرایط مطلوب سیکل برابر ۲٪ است.

در طرح سوم با کاهش ۹۰ درصدی بخارهای (LPEXT1)، مقادیر توان کمتری در این بخش ایجاد می‌شود اما افزایش هزینه‌های ناشی از تعویض گرمکن (LPFWH2) را در بر ندارد. در این حالت مقادیر توابع هدف در نظر گرفته شده به صورت نمودار شکل ۱۰ خواهند بود که نسبت به گزینه اول (شکل ۹) دارای مزیت‌های بیشتری خواهد بود. اختلاف نقطه پینچ در حالت بهینه (طرح ۳) برابر ۱۴٪ درجه به دست آمده است. این طرح شکلی هیبریدی از روش گرمایش آب تغذیه موازی و روش‌های قبلی آن است.

شکل(۷): رابطه بازده اگررژی و هزینه برق تولیدی در تغییر مقادیر زیرکش‌ها در سناریوی C.

شکل(۷): رابطه بازده اگررژی و هزینه برق تولیدی در تغییر مقادیر زیرکش‌ها در سناریوی C.

۴-۴-۵- کاهش ۸۵ درصدی زیرکش‌های فشار بالا

در این حالت با توجه به مقدار دبی کاسته شده دو سناریو قابل طرح است که به حالت‌های قطع کامل گرمکن فشار بالا (HPEXT1) و یا کاهش هم‌زمان هر دو گرمکن فشار بالا پرداخته می‌شود.

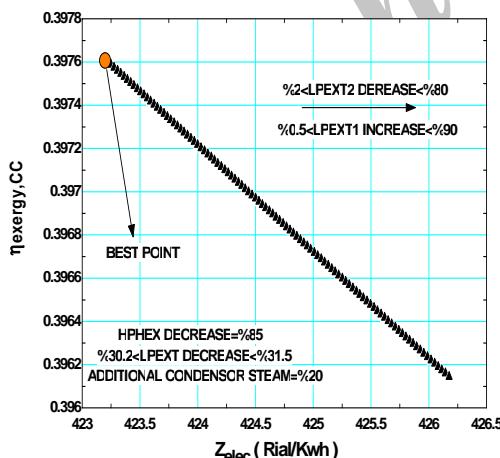
۴-۴-۵-۱- قطع زیرکش (HPEXT1)

مشابه حالت قطع زیرکش (HPEXT1) در کاهش ۹۰٪ زیرکش‌های فشار بالا، در اینجا نیز مقادیر مشخصی برای (HPEXT2) وجود دارد. در این شرایط با توجه به بهترین بازده قابل دست‌یابی سیستم، که کمترین هزینه واحد برق تولیدی را در بر دارد، به تعیین زیرکش (LPEXT1) پرداخته خواهد شد. در این شرایط کاهش (HPEXT2)، معادل ۶۴٪ و کاهش (LPEXT1) برابر ۹۲٪ خواهد بود. نظر به فرض عدم کاهش بیش از ۹۰ درصدی زیرکش‌های فشار پایین، سه طرح ممکن برای انجام بازتوانی با این مقدار کاهش مدد نظر گرفته است:

(الف) کاهش بیشتر زیرکش (LPEXT1) نسبت به زیرکش (LPEXT2)

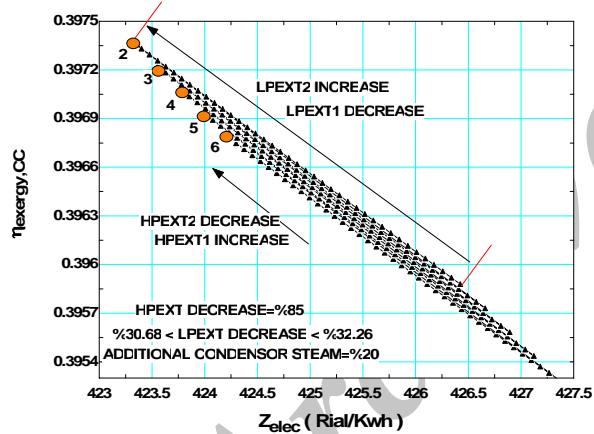
(ب) کاهش بیشتر زیرکش (LPEXT2) نسبت به زیرکش (LPEXT1) و

(ج) کاهش ۹۰ درصدی زیرکش (LPEXT1) با وجود قیمت بالاتر جایگزینی گرمکن آب تغذیه (LPEXT2)، به دلیل امکان بالا بردن خصوصیات مثبت سیکل با کاهش بیشتر مقادیر زیرکش (LPEXT1) لازم است

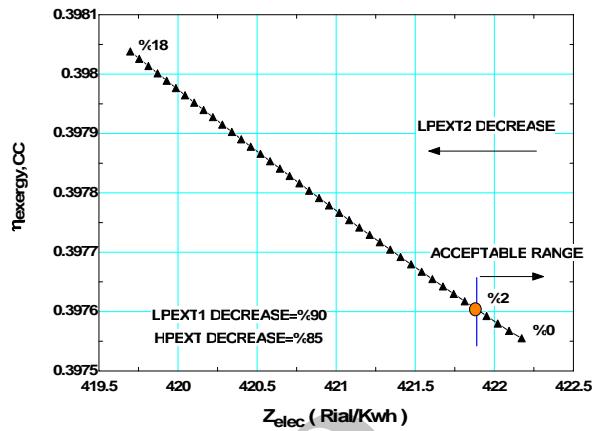
شکل(۸): رابطه بازده اگررژی و هزینه برق تولیدی در تغییر مقادیر زیرکش‌های فشار پایین نسبت به همدیگر.

درصدی (LPEXT1) و کاهش ۴/۵ درصدی زیرکش (LPEXT2) ایجاد شده است. مقادیر کاهش هر کدام از زیرکش‌های فشار بالا این نقاط از نمودار شکل ۴ قابل مشاهده است. اختلاف دمای نقطه پینچ در این حالت ۱۶/۷ درجه است. بهترین نقاط برای هر کدام از نقاط مشخص شده در این نمودار نشان داده شده است. با توجه به اینکه شکل ۴ در این نمودار نشان داده شده است. با توجه به اینکه خصوصیات سیکل با افزایش میزان بخارهای خروجی از توربین‌های فشار بالا رفته در حال کاهش است، حالت‌های بیان شده به عنوان بهینه‌ترین حالت‌های ممکن در انجام بازتوانی مورد توجه قرار می‌گیرند زیرا ادامه این روند به کاهش خصوصیات مثبت سیکل خواهد انجامید. با توجه به مقدار اندک کاهش زیرکش (LPEXT2) در طرح (۲-۴-۵) این حالت را می‌توان نقطه آغاز بازتوانی گرمایش آب تغذیه در حالت کاملاً موازی آن در نظر گرفت که در آن به جایگزینی چهار گرمکن در انجام بازتوانی مبادرت می‌شود.

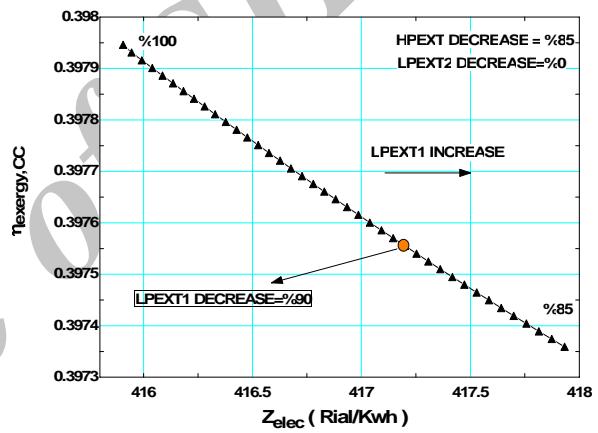

شکل(۱۱): رابطه بازده اگزرزی و هزینه برق تولیدی در تغییرات مقادیر زیرکش‌ها در سناریوی ۲-۴-۵.

خاصیت این طرح با وجود بازده پایین‌تر نسبت به طرح‌های پذیرفته شده قبلی، انعطاف‌پذیری قابل ملاحظه نیروگاه برای عملکرد در بار جزئی خواهد بود. بر این اساس برای عملکرد نیروگاه در بار جزئی مقادیر زیرکش‌های فشار بالا افزایش خواهد یافت که به دلیل عدم حذف زیرکش‌های این بخش دست‌یابی به توان کمتر (به دلیل اثر قابل ملاحظه توربین IPT1 بر تولید توان واحد) از طریق افزایش این زیرکش‌ها امکان‌پذیر خواهد بود که مزیت این حالت نسبت به

شکل(۹): رابطه بازده اگزرزی و هزینه برق تولیدی در طرح اول از سناریوی ۱-۴-۵.

شکل(۱۰): رابطه بازده اگزرزی و هزینه برق تولیدی در طرح سوم از سناریوی ۱-۴-۵.

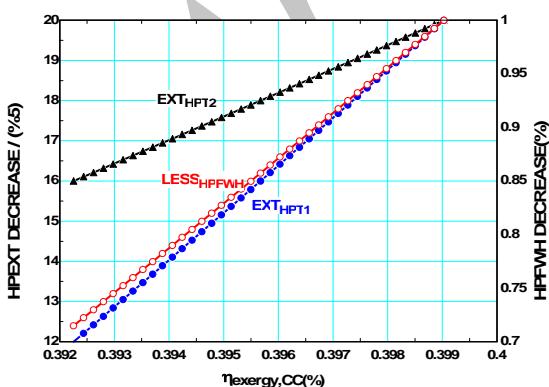
۲-۴-۵- کاهش هم‌زمان زیرکش‌های فشار بالا

با توجه به تغییرات مقادیر کاهش زیرکش‌های فشار بالا، مقادیر بهینه کاهش زیرکش‌های فشار پایین به دست آمده در حالت (۱-۴-۵) در اینجا استفاده نشده است. بنابراین بحث اصلی در یافتن مقادیر بهینه کاهش هر کدام از زیرکش‌های فشار بالا و فشار پایین جهت دستیابی به بالاترین خصوصیات مثبت در سیکل بازتوانی است. با انجام عملیاتی مشابه با بخش دوم از سناریوی (۳-۵)، برای کاهش ۸۵ درصدی بخارها بخش فشار بالا و کاهش کلی ۳۰/۶۸ تا ۳۲/۲۶ درصدی بخارهای قابل پذیرش توسط کندانسور (۱۲۰٪ مقدار اولیه) نمودار شکل ۱۱ به دست می‌آید. نقطه ۲ حائز بالاترین خصوصیات مطلوب نسبت به سایر نقاط است که با کاهش ۹۰

یک دلیل موجه در کاهش بیشتر این زیرکش در سناریوهای ارائه شده مورد استناد قرار گیرد. بعد از تعیین میزان مناسب کاهش مقدار زیرکش‌ها و رسیدن به حالت فنی اقتصادی مطلوب، حالت بهینه شبکه حرارتی نیز دارای اهمیت است. دمای محیط و دمای هدف در تعیین این حالت بهینه تعیین-کننده هستند. تأثیر این پارامترها در سناریوی گرمایش آب تغذیه موازی (۲-۴-۵) به صورت نمودار شکل ۱۴ باعث تغییر در میزان هزینه‌ها می‌شوند. بنابراین به دلیل شیب مالیات‌تر منحنی دمای مطلوب هدف، بر خلاف اثر دمای محیط، اینکه چه دمایی به عنوان دمای مطلوب تعیین شود تأثیر قابل توجهی در میزان هزینه‌های شبکه حرارتی خواهد داشت. در این مقاله دمای مطلوب شبکه حرارتی $298/15K$ و دمای محیط $268/15K$ در نظر گرفته شده است.

شکل (۱۲): نسبت کاهش مقدار زیرکش‌های فشار بالا بر توان شبکه حرارتی.

شکل (۱۳): اثر کاهش مقدار زیرکش‌های فشار بالا بر بازده اگزرسی.

حالته است که به قطع زیرکش فشار بالای آنها مبادرت شده است. از طرف دیگر با توجه به کاهش آب تغذیه عبوری از گرمکن فشار بالا جهت جلوگیری از افت بازده واحد و استفاده بهتر از حرارت گازهای خروجی از توربین گاز مقادیر زیرکش‌های فشار پایین افزایش می‌یابد.

با محاسبه انجام شده، در طرح فوق کاهش زیرکش‌ها تا $\%69$ در بخش فشار پایین امکان‌پذیر است. به این ترتیب با وجود افزایش مقادیر زیرکش‌های فشار بالا و کاهش توان نیروگاه بازتوانی شده، بازده آن کاهش ناچیزی پیدا خواهد کرد. بنابراین طرح‌های (۲-۴-۵)، (۵-۱-۵) و (۲-۱-۵) به عنوان طرح برگزیده به ترتیب:

(الف) جهت بررسی بازتوانی به روش گرمایش آب تغذیه موازی (ایجاد بازده قابل قبول و انعطاف‌پذیری در نیروگاه برای عملکرد آن در بار کامل و بار جزئی)،

(ب) جهت بررسی حالته هیبریدی از بازتوانی به روش گرمایش آب تغذیه موازی و شکل قدیمی آن (قابلیت محدود نیروگاه برای ایجاد توان با بازده مطلوب در حالت بار جزئی به دلیل حفظ زیرکش (HPTEX2)) و

(ج) جهت بررسی بازتوانی به روش گرمایش آب تغذیه در حالت قدیمی آن (بازده قابل قبول برای ایجاد توان در بار کامل و افت کارآیی در بار جزئی) در ارزیابی خصوصیات واحد، مدد نظر قرار گرفته‌اند.

نظر به اهمیت شبکه حرارتی نصب شده در طرح پیشنهادی از سیکل بازتوانی، قبل از بیان مشخصات سیکل به بیان برخی خصوصیات شبکه حرارتی پرداخته می‌شود.

۶- خصوصیات شبکه حرارتی

کاهش زیرکش‌های فشار بالا و فشار پایین بر توان شبکه حرارتی در نظر گرفته شده مؤثر خواهد بود. اثر کاهش مقداری این زیرکش‌ها بر توان شبکه (مگاوات) در نمودار شکل ۱۱ نشان داده شده است. نمودار شکل ۱۳ نشان‌دهنده اثر کاهش هر یک از زیرکش‌های فشار بالا بر میزان کاهش کلی این بخش و اثر این کاهش بر بازده اگزرسی است. با کاهش هر چه بیشتر مقداری زیرکش‌ها، بازده نیروگاه و توان شبکه افزایش خواهد یافت. اثر قابل توجه کاهش زیرکش فشار بالای (HPEXT1) بر خصوصیات نیروگاه بازتوانی می‌توان به عنوان

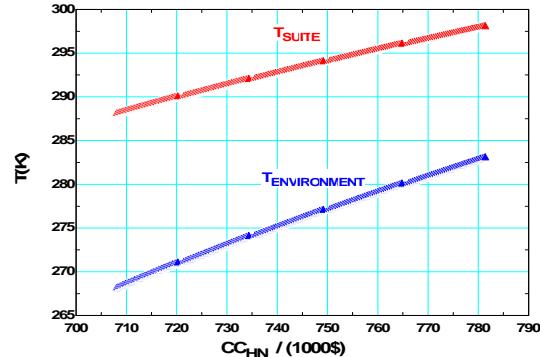
$$\eta_{th,cc} = \frac{\sum_{i=1}^n \dot{W}_i}{\sum_{i=1}^n \dot{Q}_{f_i}} \quad (33)$$

بازده حرارتی توربین گاز نیز از رابطه زیر محاسبه می‌شود
[۱۳]:

$$\eta_{th,gt} = 0.0439 \cdot \ln(\dot{W}_{gt} \cdot 10^3) - 0.0684 \quad (34)$$

در رابطه (۳۴)، \dot{W}_{gt} مجموع توان تولیدی در فاصله سیکل جدید و \dot{Q}_{f_i} نرخ انرژی ناشی از سوخت ورودی به آن است. مزیت غالب سیکل در حالت‌های بحث شده بالا بردن توان تولیدی سیکل است. توان اضافه شده به سیکل موجود در حالت اول ۶۶/۶۸، حالت دوم ۶۸/۵ و در حالت سوم ۷۷/۴۱ مگاوات ارتقاء یافته و این در حالیست که علاوه بر این افزایش توان بازده اگزرزی سیکل نیز برای هر سه حالت حدوداً ۳/۴٪ بهبود می‌یابد. میزان هزینه صرف شده برای تولید هر کیلووات ساعت برق تولیدی نیز در رابطه مستقیم با افزایش توان تولیدی در حال افزایش است. این هزینه برای حالت مورد بحث در طرح اول ۴۲۳/۳ ریال، طرح دوم ۴۱۷/۲ ریال و برای طرح سوم ۴۰۹/۱ ریال به ازای هر کیلووات ساعت خواهد بود. با توجه به قیمت برق تعیین شده در سال ۱۳۸۸ به میزان ۷۷۳ ریال برای هر کیلووات ساعت و اینکه حدود ۸۰٪ از سود حاصل (با در نظر گرفتن نسبت هزینه‌های صرف شده در این بخش نسبت به بخش‌های انتقال و توزیع) بهبود تولید تخصیص یابد، مطابق با محاسبات انجام شده برای حالت سوخت آزاد، بدون احتساب پارانه‌های پرداختی، زمان بازگشت سرمایه صرف شده برای حالت‌های انتخابی کمتر از ۶ سال خواهد بود. با توجه به توان تولیدی اضافه شده به سیکل و هزینه خرید ادوات جدید هزینه سرمایه‌گذاری برای انجام این عملیات برای طرح اول ۳۴۹/۵ \$/kW، طرح دوم ۳۱۸/۹ \$/kW و برای طرح سوم ۲۷۵/۷ \$/kW می‌باشد. از ویژگی‌های مهم طرح سوم، قابلیت جدا کردن مجموعه اضافه شده به نیروگاه و برگشت نیروگاه به حالت اولیه خواهد بود. اما عملکرد نیروگاه در بار جزئی، کاهش خصوصیات مثبت سیکل جدید را در پی خواهد داشت.

طرح دوم نیز به دلیل توانایی محدود نیروگاه برای عملکرد در بار جزئی دارای مشکلاتی خواهد بود. اما طرح اول

شکل (۱۴): اثر دمای محیط و مطلوب بر هزینه شبکه حرارتی.

۷- نتایج

برای تجزیه و تحلیل داده‌های ناشی از اثر روش گرمایش آب تغذیه با توجه به محدودیت‌های بیان شده، نتایج به دست آمده در جدول ۱ بیان شده‌اند. بر این اساس با افزایش جریان آب تغذیه عبوری از مبدل‌های حرارتی، مؤلفه‌های مشبت موجود سیکل در حال افزایش و بهبود هستند. برای بیان تغییرات انجام شده در سیکل نتایج در سه حالت (۲-۴-۵)، (۱-۴-۵) و (۲-۱-۵) که به ترتیب طرح اول، دوم و سوم نامیده شده مورد بررسی قرار می‌گیرند:

بازده قانون دومی (اگزرزی) سیکل بخار مورد بحث در طرح اول از مقدار ۳۶/۳۲٪ به مقدار ۳۸/۳۷٪ و در طرح دوم و سوم به ترتیب به ۳۸/۳۸٪ و ۳۸/۰۳٪ رسیده است. میزان بازده سیکل ترکیبی ایجاد شده بیشتر از این مقدار و به ترتیب برابر با ۳۹/۷۶٪ و ۳۹/۷۴٪ و ۳۹/۷۲٪ می‌باشد. بازده حرارتی سیکل بخار موجود نیز پس از انجام بازتوانی در بهترین حالت از مقدار ۳۷/۰۴٪ به ۳۹/۱۳٪ در حالت اول و ۳۹/۱۵٪ در حالت دوم و ۳۸/۷۹٪ در حالت سوم می‌رسد. بازده حرارتی سیکل ترکیبی ایجاد شده نیز به ترتیب برابر با ۴۰/۵٪ و ۴۰/۵۴٪ و ۴۰/۵٪ می‌باشد. برای به دست آوردن بازده حرارتی سیکل بخار و سیکل جدید از روابط زیر استفاده می‌شود:

$$\eta_{th,st} = \frac{\dot{W}_{st}}{\dot{Q}_{boiler}} \quad (32)$$

همان‌گونه که مشاهده می‌شود در این حالت که با توجه به ویژگی‌های آن به عنوان حالت بهینه مطرح شده است، حدوداً ۱۶٪ از هزینه برق تولیدی به هزینه سرمایه گذاری اولیه بازتوانی نیروگاه مربوط می‌شود.

۸- نتیجه‌گیری

با توجه به کمبود محسوس توان مورد نیاز در تأمین برق مورد نیاز مصرف‌کنندگان، یکی از راههای قابل قبول برای ایجاد این توان با حفظ بهره‌وری منابع انرژی بازتوانی نیروگاههای بخار می‌باشد. روش گرمایش آب تغذیه موازی یکی از راه حل‌های با هزینه سرمایه گذاری اولیه نسبتاً پایین بوده که دارای قابلیت انعطاف‌پذیری بالا می‌باشد. طرح‌های انتخابی در صورت امکان اجرا، قادر خواهد بود که علاوه بر بالا بردن توان تولیدی، باعث افزایش کارآیی سیستم شوند.

از مزیت‌های دیگر این روش عدم نیاز به تغییرات اساسی در نیروگاه موجود و سادگی انجام عملیات است. این روش‌ها قادر به ایجاد خصوصیات مفید روش‌های جعبه هوای داغ و بویلر کمکی بوده اما برخلاف این روش‌ها به سادگی و با کمترین هزینه‌های ناشی از تغییرات سیستم، قابل اجرا می‌باشند.

با توجه به برنامه آتی بخش انرژی کشور در حذف یارانه‌های انرژی، ایجاد توان مورد نیاز از چنین روش‌هایی، با صرفه اقتصادی بالا، از اولویت‌های مهم به شمار خواهد آمد.

مراجع:

1. Iran Detailed statistics of electricity industry, for strategic management in 2008 (In Persian).
2. Sarabchi, K. and Nabati, H. "Thermodynamics Investigation of Steam Power Plant Conversion to Combined Cycle Power Plant", 8th Iranian annual mech. Eng. Conf., 2000 (In Persian).
3. Kudlu, N. "Major Options and Considerations for Repowering with Gas Turbines", BETCHEL Project Rep., Elec. Power Res. Ins., Washington, USA, 1989.
4. Moore, T., "Repowering as Competitive Strategy", Epri J., Vol. 20, pp. 6-13, 1995.
5. Walters, A.B. "Power Plant Topping Cycle Repowering", Energy Eng. J., pp. 49-71, 1995.
6. Mehrpanahi, A., Hosseinalipour, S.M., and Mobini, K. "The Investigation of the Effect of

با توجه به خصوصیات ذکر شده برای آن جهت عملکرد آن در شرایط مختلف نیروگاه به عنوان طرح برگزیده معرفی می‌شود.

جدول (۱): پارامترهای تغییر یافته در سیکل‌های بازتوانی در روش‌های مختلف گرمایش آب تغذیه.

پارامترهای مهم تغییر یافته	D-II	D-I	A-II
HPTEXT Decrease	%۸۵	%۸۵	%۱۰۰
LPTEXT Decrease	%۳۲/۳۲	%۳۰/۸	-
HPEXT1[%]	%۹۵	%۱۰۰	%۱۰۰
HPEXT2[%]	%۷۱/۳	%۶۴/۵	%۱۰۰
LPEXT1[%]	%۹۰	%۹۰	%۰
LPEXT2[%]	%۴/۵	%۰	%۰
$\dot{W}_{add,IPT_1}[MW]$	۳/۷۴	۳/۹۹	۳/۸۶
$\dot{W}_{add,IPT_2}[MW]$	۵/۹۷	۵/۹۳	۷/۱۵
$\dot{W}_{add,LPT}[MW]$	۱/۰۸	۱/۰۸	-
$\dot{W}_{add,LPT_2}[MW]$	۰/۶۵	۰/۶۲	-
$\dot{W}_{add,LPT_3}[MW]$	۰/۷۸	۰/۷۳	-
$\dot{W}_{add,LPT_4}[MW]$	۰/۹۵	۰/۹۰	-
$\dot{W}_{HN}[MW]$	۱۵/۰۸	۱۵/۱۱	۱۷/۸۱
$\eta_{ex,CC} [\%]$	۳۹/۷۴	۳۹/۷۶	۳۹/۷۳
$\eta_{ex,st} [\%]$	۳۸/۳۷	۳۸/۳۸	۳۸/۰۳
$\eta_{CC} [\%]$	۴۰/۵	۴۰/۵۴	۴۰/۵
$\eta_{st} [\%]$	۳۹/۱۳	۳۹/۱۵	۳۸/۷۹
$\eta_{gt} [\%]$	۳۳	۳۳/۱۵	۳۳/۳
$\dot{W}_{increase}[MW]$	۶۸/۶۶	۶۸/۵	۷۶/۱۱
$\dot{W}_{gt}[MW]$	۴۰/۴	۴۰/۱۱	۴۷/۷۸
$T_{TET}[K]$	۷۹۴/۲	۷۹۴/۱	۷۹۷/۵
$HR_{st}[KJ/KWh]$	۹۱۹۸	۹۱۹۸	۹۲۸۰/۸
$HR_{cc}[KJ/KWh]$	۸۸۸۴/۸	۸۸۷۷/۴	۸۸۸۴/۸
$CC_{inv}[\$/KW]$	۳۴۹/۵	۳۱۸/۹	۲۸۰/۱
$Z_f[Rial/KWh]$	۳۵۵/۳	۳۵۵/۲	۳۵۵/۴
$Z_{elec}[Rial/KWh]$	۴۲۳/۳	۴۱۷/۲	۴۰۹/۹
$N_{payback}[Year]$	۵/۹۴	۵/۱۱	۳/۸۶

16. Yadav, J.P. and Singh, O. "Thermodynamic Analysis of Air Cooled Simple Gas and Steam Combined Cycle Plant", *J. of Ins. of Eng. (India) – Mech. Eng.*, Vol. 86, pp. 217-222, 2006.
17. Ameri, M., Ahmadi, P., and Hamidi, A. "Energy, Exergy and Exergoeconomic Analysis of a Steam Power Plant: A Case Study", *Int. J. Energy Res* , Vol. 33, No. 5, pp. 499–512, 2009.
18. Kotas, T.J. "The Exergy Method in Thermal Plant Analysis", Reprint, Kriger, Malabar, 1995 .
19. Moran, M.J. "Availability Analysis :A Guide to Efficient Energy Use", ASME Press, New York, USA, 1989.
20. Escosa, J.M. and Romeo, L. "Optimization of Intercooling Comprassion in CO_2 Capture Systems", *Appl. Thermal Eng.*, Vol. 29, No. 8-9, pp.1744–1751, 2009.
21. Maroulis, Z.B. and Saravacos, G.D. "Food Plants Economics", Taylor & Francis Group, LLC, 2008.
22. Sanaye, S. and Hamzeie, Y. "Modeling and Techno-Economic Optimization of the Steam Power Plants Reconstruction Using Gas Turbines" 20th Iranian Power System Conf. (PSC), 2005 (In Persian).
23. Massardo, A.F. and Scialo, M. "Thermoeconomic Analysis of Gas Turbine Based Cycle", *J. of Eng. for Gas Turbines and Power*, ASME, Vol. 122, No. 4, pp. 664-671, 2000.
24. Nayyeri, V. and Sayed-Mahmoodi, S.M. "Use of Fresh Air in Hot Windbox Power Plant Repowering Method", 21th Iranian Power System Conf. (PSC), 2006(In Persian).
- Repowering Options on Electricity Generating Cost for Iran Steam Power Plants", *Int. J. of Sustainable Energy*, 2011(In Press).
7. Joyce, J.S. "Parallel Repowering of Existing Steam Turbine Plants with Gas Turbines to Improve Their Operating Efficiency and Environmental Compatibility", Siemens AG, Germany, pp. 31-45, 1996.
8. EES. Engineering Equation Solver, F-Chart; 2007.
9. Motaghian, R. and Taheri, M.J. "Steam Power Plant Design Project", MATN Ins., Power Plant Section, 2000 (In Persian).
10. Shahnazari, M.R., Foroughi, D., and Fakhrian, H. "Repowering of Lowshan Power Plant", IGTC Conf., Tokyo, 2003.
11. Asadian, M. and Samadi, R. "Comparison of Lowshan Power Plant Repowering Options for Better Plant Application", 16th Iranian Soc. of Mech. Eng. Conf. (ISME), 2008 (In Persian).
12. Escosa, J.M. and Romeo L.M. "Repowering Con Turbina De Gas De Una Central Termoelectrica De Carbon De 335 MW", *Energia J.*, Vol. 31, pp. 50-56, 2005.
13. Escosa, J.M. and Romeo, L.M. "Optimization CO_2 Avoided Cost by Means of Repowering", *Appl. Energy J.*, Vol. 86, No.1, pp. 2351-2358, 2009.
14. Ploumen, P.J., Enema, J.J., and EPON, N.V. "Dutch Experience with Hot Windbox Repowering", ASME Conf., Birmingham, UK, Publication 96-GT-250, 1996.
15. Jüdes, M., Vigerske, S., and Tsatsaronis G. "Optimization of the Design and Partial-Load Operation of Power Plants Using Mixed-Integer Nonlinear Programming", Chapter 9 in "Optimization in the Energy Industry", Springer, Berlin, 2008.